

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/1620

af 19. september 2022

om modelberedskabsforanstaltninger i de tilfælde, hvor det teknisk ikke er muligt at tilgå data ved de ydre grænser, herunder nødprocedurer, som grænsemyndighederne skal følge, jf. artikel 48, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ⁽¹⁾, særlig artikel 48, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2018/1240 blev det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) oprettet med henblik på tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum ved indrejse og ophold på medlemsstaternes område.
- (2) Ifølge artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240 skal de grænsemyndigheder, der har kompetence til at foretage ind- og udrejsekontrol ved overgangsstederne ved de ydre grænser i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 ⁽²⁾, søge i det centrale ETIAS-system ved at anvende oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejседokumentet. Der kan være omstændigheder, hvor en kompetent myndighed på grund af en teknisk driftsfejl i en del af ETIAS-informationssystemet eller en driftsfejl i den nationale grænseinfrastruktur i en medlemsstat ikke kan foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240.
- (3) Formålet med denne afgørelse er at fastlægge modelberedskabsforanstaltninger, herunder nødprocedurer, som grænsemyndighederne ved de ydre grænser skal følge i de tilfælde, hvor en grænsemyndighed ikke kan foretage en given søgning i det centrale ETIAS-system.
- (4) Modelberedskabsforanstaltningerne skal tjene både som retningslinjer og som grundlag, der tilpasses efter behov, for medlemsstaternes udarbejdelse og vedtagelse af de nationale beredskabsplaner i de tilfælde, hvor en grænsemyndighed ikke kan foretage søgninger i det centrale ETIAS-system, når den foretager ind- og udrejsekontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

⁽¹⁾ EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (5) Grænsemyndighederne bør i tilfælde af en teknisk driftsfejl have mulighed for midlertidigt at fravige forpligtelsen til at foretage søgninger i det centrale ETIAS-system og for at kontrollere status for rejsetilladelserne via det verifikationsværktøj, der er omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2018/1240. Det er også nødvendigt at fastlægge, hvad grænsemyndighedernes underretninger skal indeholde, i tilfælde af at det ikke er teknisk muligt at foretage søgninger i det centrale ETIAS-system på grund af en driftsfejl i den nationale grænseinfrastruktur i en medlemsstat.
- (6) Da forordning (EU) 2018/1240 bygger på Schengenreglerne, har Danmark i medfør af artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, meddelt, at forordning (EU) 2018/1240 er gennemført i national lovgivning. Danmark er derfor bundet af denne afgørelse.
- (7) Denne afgørelse falder uden for anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽³⁾. Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (8) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁴⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽⁵⁾.
- (9) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁶⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁷⁾.
- (10) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁸⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁹⁾.
- (11) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien, udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (12) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ og afgav udtalelse den 18. februar 2022.
- (13) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Intelligente Grænser (ETIAS) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Modelberedskabsforanstaltninger, herunder nødprocedurer i de tilfælde, hvor det teknisk ikke er muligt at tilgå data ved de ydre grænser

1. Hvis det teknisk ikke er muligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240, kan grænsemyndighederne:
 - a) anmode tredjelandstatsborgere om at oplyse status for deres rejsetilladelse (om den er gyldig, annulleret eller inddraget, eller der er givet afslag herpå) og gyldighedsperioden; grænsemyndighederne kan med henblik herpå etablere en internetforbindelse eller give tredjelandsborgerne adgang til udstyr, der er installeret ved grænseovergangsstederne, således at de kan tilslutte sig det verifikationsværktøj, der er omhandlet i Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/970 ⁽¹¹⁾
 - b) gemme oplysninger om indrejser lokalt, f.eks. identitetsoplysninger eller rejsedokumentoplysninger, med henblik på efterfølgende at kunne kontrollere status for de rejsetilladelser, som tilhører tredjelandstatsborgere, der indrejste i perioden med driftsfejl; grænsemyndighederne må kun gemme sådanne oplysninger så længe, der er driftsfejl, og den efterfølgende kontrol foretages eller
 - c) midlertidigt blive fritaget for forpligtelsen til at foretage søgninger i det centrale ETIAS-system.
2. De underretninger, der skal foretages i henhold til artikel 48, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240, skal ske uden ophold via kommunikationskanalerne mellem grænsemyndighederne, de nationale ETIAS-enheder og den centrale ETIAS-enhed.
3. Grænsemyndighedernes underretning af den centrale ETIAS-enhed og de respektive nationale ETIAS-enheder i henhold til artikel 48, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240 skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) det/de grænseovergangssted(er), der er ramt af driftsfejlen, og den myndighed, der er ude af stand til at foretage søgningen samt
 - b) dato og klokkeslæt for, hvornår driftsfejlen opstod
 - c) om muligt en beskrivelse af driftsfejlen og en angivelse af, hvor lang tid det tog at afhjælpe den.

Når den centrale ETIAS-enhed underretter eu-LISA og Kommissionen, jf. artikel 48, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240, meddeler den de samme oplysninger som dem, den har modtaget fra grænsemyndighederne.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽¹¹⁾ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/970 af 22. februar 2019 om det værktøj, hvormed ansøgere kan kontrollere status for deres ansøgning og kontrollere gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse, jf. artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (EUT L 156 af 13.6.2019, s. 15).

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. september 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
